

Dạ Hương

Tóc Mây

Một thửa nào xa tóc suối mây
Phủ che kín cả bờ vai gầy
Thoảng hương bồ kết chiều hong tóc
Gió lướt qua rèm xua tóc bay

Tóc rối em ngồi chải mê say
Sợi vấn, sợi dài nhung nhớ đầy
Tóc bao nhiêu sợi thương ngàn ấy
Anh quá vô tình nên chẳng hay...

Trước ngõ xoan tàn, nở bao mùa
Anh chưa lần ghé lại thềm xưa
Phương trời viễn xứ anh phiêu lãng
Một góc đời em biếng cười đùa...

Rồi anh chợt đến một chiều mưa
Nhìn nhau lặng lẽ, nói sao vừa...
Ghé tai anh bảo: Ngày xưa ấy...
Tóc trôi tim này. Em hiểu chưa?